

MEEL

Tragikomische eenakter

door

MARK VAN SEGGELEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MEEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARK VAN SEGGELEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2013 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henk - zoon

Willie - zoon

Mollie - moeder

De zonen zijn van middelbare leeftijd.

DECOR:

Keuken annex woonkamer.

In deze ruimte staat een tafel en vier stoelen. De tafel is gedekt voor vier personen.

Er staat een Zündapp (bromfiets), een strijkplank en een kast.

Henk, Willie en moeder eten hun broodmaaltijd. Moeder snijdt de boterhammen. Als beleg is er kaas en vlees. Tijdens het eten wordt er niet gepraat, alleen gewezen en onverstaanbaar gemompeld.

Mollie: Jullie hebben nog één minuut. *(Willie en Henk eten gehaast de boterhammen op. Moeder maakt een kruisje en bidt. Henk bidt niet mee. Moeder ziet dat Henk niet bidt. Ze begint opnieuw met bidden. Op het bord van Willie liggen korstjes brood. Tijdens onderstaande zinnen veegt moeder met een washand de monden en de handen van Henk en Willie schoon)*

Henk: Moeder?

Mollie: Ja, jongen?

Henk: Onze Willie heeft zijn korstjes laten liggen.

Mollie: Wat moet ik met de korstjes van Willie?

Henk: Met de korstjes van Willie moet u niets. U moet wel iets met Willie én de korstjes.

Willie: Is dit een quiz of zo?

Henk: Houd je er buiten, Willie.

Willie: Waarom moet ik me er buiten houden?

Henk: Omdat ik het zeg.

Willie: Dat vind ik geen argument.

Henk: Omdat ik het zeg, ís een argument.

Willie: Dan vind ik het argument niet overtuigend.

Henk: Een argument hoeft niet altijd overtuigend te zijn.

Willie: Sinds wanneer hoeft een argument niet meer overtuigend te zijn?

Henk: Altijd zo geweest. Ik ga met jou deze zinloze, deze nutteloze discussie niet aan. *(richt zich tot moeder)* Het centrale thema is het korstje van Willie en daar moet u als moeder iets mee. Opvoedkundig, zou ik zo zeggen. *(moeder heeft geen antwoord. Ze eet het korstje van Willie op. Willie glimlacht. Henk is boos)*

Mollie: Vergeten we niks?

Willie: Vergeten we niks? *(Henk geeft Willie een klap in zijn gezicht)*

Mollie: Gekkie. Ik bedoel iets anders. *(ze wijst naar het kruis. Gedrieën lopen ze naar het kruis. De zonen helpen moeder op een keukentrapje. Moeder kust het kruis en haalt het kruis van de muur). Moeder biedt het kruis aan Henk aan. Henk veegt de plek waar moeder het kruis heeft gekust schoon, en kust het kruis.*

Mollie: We zijn familie.

Henk: Die discussie hebben we al gehad.

Mollie: Klopt.

Willie: Soms wordt het tijd om een discussie nieuw leven in te blazen.

Henk: Die tijd is nu niet gekomen.

Willie: Dan wordt het een agendapunt voor het familieberaad. Ik zet het er wel bij. *(niemand reageert)* Oké, dan breng ik het in. *(Willie kust het kruis, en zegt daarna tergend langzaam het 'Wees gegroet Maria' op)*

Henk: Willie, schiet eens op godverdomme.

Willie:bidt voor ons zondaars. *(Willie kijkt naar Henk)* Nu en in het uur van onze dood. Amen. *(moeder ruimt de tafel af. Ze zingt een kerkelijk lied. De zonen wachten op afstand tot moeder klaar is met afruimen. Als ze klaar is)*

Mollie: Ik ben zover. Jullie kunnen weer komen. *(zonen gaan langs moeder staan en leggen een hand op haar schouder)*

Henk en Willie: *(tegelijk zeggen ze)* Oh, moeder wat is het hier schoon. Dank u wel dat u de moeite blijft getroosten om het huis zo schoon te houden, ondanks dat deze klus iedere dag terugkomt. Hulde daarvoor. Als blijk van dank en waardering, krijgt u van uw liefhebbende zonen een warme, niet te natte, maar een zoen passend bij de verhouding moeder en kind. *(Henk kust moeder op haar hoofd. Willie geeft moeder meerdere kusjes op haar wang. Henk gaat zitten. Hij draait shagjes die hij in een blikken doosje stopt. Willie poetst zijn Zündapp. Moeder zit aan tafel en schept uit een grote schaal meel. Het meel doet ze in plastic zakjes. Henk staart naar het meel)*

Mollie: Wat kijk je nou?

Henk: Ik ben in gedachten verzonken.

Willie: Waar gaan die gedachten over?

Henk: *(naar Willie)* Is die bakkersmeid van bakkerij Het Krakelingetje niks voor jou? Ze past wel bij jou.

Mollie: Je bedoelt die met die wazige blik, het guitige kuiltje in haar linkerwang, die speeksel vloeit uit haar mondhoeken als ze praat, die elke zin begint met 'heb je het al gehoord van', kleurenblind is, stottert en dialectisch is?

Henk: Nee, dat is Grenadien. Ik bedoel Greetje. Die compacte. Alles heeft bij haar flinke proporties, heeft geen nieuwsgierige blik, eerder neutraal, mysterieuze glimlach, vloeit nauwelijks speeksel uit haar mondhoeken, ziet en kent alle kleuren en is leesvaardig. Bovendien kan ze op gepaste afstand en zonder aarzeling, een merel van een koolmees onderscheiden.

Mollie: Je hebt er niks aan om een merel van een koolmees te onderscheiden. Henk, noem eens een situatie waarbij het nuttig is dat je het verschil kunt zien tussen een koolmees en een merel?

Henk: We dwalen af. Willie wat is jouw reactie hierop?

Willie: Ja, ik ken Greelje. Ik heb haar nauwgezet gevolgd, bekeken en geanalyseerd. En er is maar een conclusie die ik kan trekken. Greetje ruikt naar meel. Heel haar lijf, elke inham en elke uithoek van haar immense lichaam is omhuld met meel. Je ontkomt er niet aan. Ook al zou je willen. Van top tot teen is het meel, meel, meel, meel en nog eens meel en dat weer een paar keer verdubbelt in het kwadraat. Ze stuift meel op als ze praat en als je het bed met haar zou delen - als er dan nog plek in bed overblijft - zit jezelf onder het meel. Nee, voor mij geen Greetje.

Henk: Meel stinkt toch niet. Als ik aan meel denk, dan zie ik witte, fijne poeder. Graan, dorsen, boerinnen op het land, lachende gezichten, stapels boterhammen die de boeren smaakvol opeten, een goed gevulde thermoskan en landarbeiders die zwaaien naar toevallige passanten. Maar bij meel, ruik ik niks.

Mollie: Bij meel zie ik zakken voor me.

Willie: Zakken?

Mollie: Zakken gevuld met meel. Zeg zakken en ik zeg meel. Zeg meel en ik zeg zakken. Meel en zakken, een heilige twee-eenheid.

Willie: In zakken blijft meel net zo goed stinken. Je ruikt het door de zakken heen. Voeg maar eens water aan het meel toe. Eens kijken wat er dan gebeurt. Als het regent dan ruik je Greetje op kilometers afstand. Ik wil geen vrouw die ruikt naar meel.

Mollie: Weet je wat ik denk, Willie? Jij wilt niet aan een meisje.

Henk: Ik heb dezelfde indruk.

Mollie: Je zoekt en vindt altijd iets negatiefs bij meisjes. Ik zou het zo fijn vinden, het moment dat jij thuiskomt, jij de Zündapp op de standaard zet, het meisje helpt bij het afstappen van je glimmende en pronkende bromfiets, jij liefdevol naar haar kijkt, het meisje jouw tedere blik beantwoordt en jij de mooiste glimlach schenkt, zij de helm afzet en met één beweging haar rode haren laat wapperen in een zwoel avondbriesje, en jullie samen hand in hand binnen komen. Later maak je haar maar zwanger. Dat zou je moeder erg gelukkig maken.

Willie: Twee dingen moeder. Je verhaal klopt niet. Ik kan de Zündapp niet op de standaard zetten, terwijl het meisje van mijn dromen nog op de brommer zit. En met een integraal helm kan niemand die, wat was het ook al weer, de mooiste glimlach laten zien. Dat ding, die helm, zit er voor. En ik houd niet van roodharig.

Mollie: Begrijp je dan niet waar ik heen wil?

Willie: En onze Henk dan?

Mollie: Die is actief. Die jaagt. Die speurt. Die snuffelt. Die jongen doet zijn best.

Henk: Dank, je moeder.

Willie: (*Willie loopt naar de kast. Hij pakt het boekje 'Rijpe en huwbare vrouwen in Polen'*) In de catalogus 'Rijpe en huwbare vrouwen in Polen' dat ieder kwartaal verschijnt, en waar onze Henk al minstens tien jaar op geabonneerd is, staat niets maar dan ook niets in dat ook maar enigszins in de buurt komt van wat ieder weldenkend mens onder schoonheid verstaat. Wat heeft dat jagen en speuren onze Henk opgeleverd? Moeder, Henk heeft hem nog nergens ingehangen.

Henk: Moeder, dat zou ik zo zeker niet zeggen.

Willie: Stel ik geloof hem. Maar heb je het laten lopen daar waar het moet, daar waar het toedient, was je tank leeg? Hij moet wel leeg zijn. Er alleen inhangen telt niet. (*Willie legt de catalogus op tafel. Hij gaat zijn bromfiets poetsen*)

Mollie: Waar hebben jullie het over?

Henk: Ik heb er deze keer vijf aangestreept in de catalogus Rijpe en huwbare vrouwen in Polen. Vijf kunnen de toets der kritiek doorstaan. Die heb ik al doorgegeven aan de organisatie. En de lat heb ik deze keer hoog gelegd. Tsjonge, Tsjonge, jonge, jonge, wat heb ik de lat hoog gelegd. (*Henk gaat zijn witte blouse strijken*)

Willie: Die Poolse hebben allemaal valse tanden. Je haalt ze er zo uit. Ze ruiken naar meel, maar dat zie je niet in de catalogus Rijpe en huwbare vrouwen in Polen. Het is net alsof ze met dat meelijf ook nog in een of andere dipsaus hebben gelegen. Festival of oriëntaal; het is me om het even. Die combinatie is niet te harden!

Henk: Volgens mij houd je meer van jongens?

Mollie: Henk, moet dat nou?

Henk: Ja, moeder. Onze Willie draait om de hete brij heen.

Mollie: Willie, draai jij om de hete brij heen?

Willie: Wie zegt dat?

Mollie: Onze Henk.

Willie: Dan zeg maar tegen onze Henk dat ik nooit om de hete brij heen draai en altijd ... ik zeg altijd ... de lat hoger zal leggen dan onze Henk.

Mollie: Ik moest van onze Willie zeggen, dat hij nooit om de hete brij heen draait en dat hij altijd altijd de lat hoog legt.

Henk: Dan zeg maar tegen onze Willie dat hij de lat niet hoog kan leggen, omdat. .. omdat. .. hij de spijkers in de verkeerde vijver opvist.

Mollie: Ik moest van onze Henk zeggen dat jij de lat niet hoog kan leggen ... omdat jij de spijkers in de verkeerde vijver opvist.

Willie: Dan zeg maar tegen onze Henk dat ik verdulleme goed weet, in welke vijver ik de spijkers moet opvissen. Da's nou typisch op het verkeerde paard wedden en dan te vroeg, ik herhaal te vroeg, het

licht niet zien.

Mollie: Ik moest van onze Willie zeggen, dat hij verdulleme goed weet dat in welke vijver hij de spijkers moet opvissen. Da's nou typisch op het verkeerde paard wedden en dan te vroeg, hij herhaalt te vroeg, het licht niet zien.

Henk: Hij ziet het niet.

Mollie: Hij ziet het niet.

Willie: Wie zegt dat?

Mollie: Onze Henk.

Willie: En?

Mollie: Hoezo en?

Willie: Zei hij nog meer?

Mollie: Dat was alles.

Willie: Hij geeft me dus gelijk. Zeg dat maar tegen onze Henk.

Mollie: Hij geeft me dus gelijk.

Henk: Wie zegt dat?

Mollie: Onze Willie.

Henk: En?

Mollie: Hoezo en?

Henk: Zei hij nog meer?

Mollie: Dat was alles.

Henk: *(Henk loopt Willie)* Zie je wel.

Willie: Wat moet ik zien?

Henk: Dat is juist het probleem. Je ziet het niet. *(Willie pakt de ordner van het familieberaad en bladert in de map)*

Willie: Ik heb in het vorige familieberaad gezegd ... *(Willie leest voor)* 'Willie koestert geen ambivalente gevoelens jegens het mannelijk geslacht. Ik raak opgewonden van een naakte of semi-naakte vrouw als ik mijn seksuele gevoelens de vrije loop laat, dan zijn mijn gedachten vervuld van vrouwen.' Niemand heeft dit toen tegengesproken. Sterker nog, de notulen van het familieberaad zijn de vorige keer unaniem goedgekeurd! *(stilte)*

Mollie: Het draait altijd om de eerste indrukken. Als die verpletterend zijn, dan volgt de rest vanzelf.

Henk: Wat was de eerste indruk toen je wijlen vader zag?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto